

Research Article

A Study of Relation between the Studies of Qur'an and Hadith with the Persian Literature from the Viewpoint of Comparative Literature

Abdollah Radmard*, Ehsan Ghabool

Abstract

The aim of this essay is to study the relation of French and American theories of comparative literature in researches conducted on the effect of Qur'an and Hadith on the Persian Literature. For this purpose first we proposed a new classification for researches conducted on the effect of Qur'an and Hadith on the Persian Literature and types of such effects on this literature; then we provided instances of the effects of Qur'an and Hadith on the Persian Literature for the research areas of French and American theories of comparative literature and clarified the capacities of each area. Finally we studied the limitations of each theory for conducting researches in this field. Explaining the wide scope of research in the area of the effects of Qur'an and Hadith on Persian Literature from the viewpoint of French and American theories is the conclusion of this research. The French theory is based on text and the American theory generally includes literature and other sciences.

Keywords: Comparative Literature, Qur'an and Hadith, Persian Literature, French Theory, American Theory

How to Cite: Radmard A, Ghabool E., A Study of Relation between the Studies of Qur'an and Hadith with the Persian Literature from the Viewpoint of Comparative Literature, Journal of Comparative Literature Studies, 2024;18(70):147-165.

مقاله پژوهشی

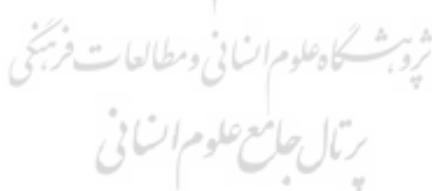
نسبت‌سنجی پژوهش‌های قرآن و حدیث با ادبیات فارسی از منظر ادبیات تطبیقی

عبدالله رادمرد^{*}، احسان قبول

چکیده

هدف از نگارش این مقاله بررسی نسبت دو نظریه‌ی فرانسوی و آمریکایی ادبیات تطبیقی در پژوهش‌های حوزه‌ی تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی است. به این منظور نخست در هر یک از این دو نظریه، انواع روابط میان قرآن و حدیث با ادب فارسی را معروفی کرده‌ایم و سپس نسبت انواع حوزه‌های پژوهشی دو نظریه را با پژوهش‌های قرآنی و حدیثی با ادبیات فارسی تحلیل و بررسی کرده‌ایم و ظرفیت‌هایی هر حوزه را در این عرصه‌ی پژوهشی روشن ساخته‌ایم و نمونه‌هایی را در این میان مطرح کرده‌ایم؛ در پایان به محدودیت‌ها و چالش‌های هر نظریه برای پژوهش در این عرصه اشاره‌ای داشته‌ایم. نتیجه‌ی این پژوهش تبیین نسبت حوزه‌ی گستردگی پژوهشی در عرصه‌ی تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی از منظر نظریه‌ی فرانسوی و آمریکایی ادبیات تطبیقی است. در این میان در هر نظریه، حوزه‌های جدید پژوهشی معرفی شده‌اند؛ در عین حالی که نارسایی‌های هر یک از دو نظریه لحاظ گردیده است.

وازگان کلیدی: ادبیات تطبیقی، قرآن و حدیث، ادبیات فارسی، نظریه‌ی آمریکایی، نظریه‌ی فرانسوی

مقدمه

گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

نویسنده مسئول: عبدالله رادمرد

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۲۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۲۸

ایرانیان از همان آغاز ورود اسلام به ایران با این که به دین اسلام گرویدند، اما هویت، فرهنگ و زبان خویش را نیز حفظ کردند. ایشان نخستین قومی بودند که قرآن را به فارسی ترجمه کردند و تاریخ و تفاسیر آیات قرآنی را تدوین و به فارسی برگرداندند. ایرانیان قرآن را کتاب زندگی و رستگاری می‌دانستند و آیات و معانی این کتاب بر همه‌ی جنبه‌های زندگی ایشان تأثیرگذار بود. طبیعی است در این میان شاعران و نویسنده‌گان ادب فارسی که عموماً خود از عالمان دینی و آگاه به قرآن و علوم آن بودند بیش از عموم مردم آیات قرآن و گفته‌هایی بزرگان دین اسلام بر ذهن و نگرش ایشان اثرگذار بود و در آثار شعر و نوشتن نمود و تجلی می‌یافتد.

از این رو آیات قرآن و گفته‌هایی بزرگان دین اسلام را می‌توانیم مهم‌ترین و پرنفوذترین منبع تأثیرگذار بر مجموعه آثار ادبیات فارسی از گذشته تا به امروز بدانیم؛ به گونه‌ای که کمتر اثربخش ادبیات فارسی را - خصوصاً ادب گذشته - می‌توان یافت که ابعاد مختلف زبانی، بلاغی و محتوایی قرآن و حدیث بر آن تأثیرگذار نبوده باشد. در این زمینه نویسنده‌گان پژوهش‌های متعددی در قالب کتاب، مقاله، پایان‌نامه تدوین و تألیف کرده‌اند تا ریشه‌ها و اشارات قرآنی و حدیثی برخی از آثار منظوم و منثور فارسی را آشکار، تفسیر و تحلیل کنند.

ادبیات تطبیقی یکی از گرایش‌های نقد ادبی است که هدف عمدۀ آن مقایسه‌ی آثار ادبی و شناسایی روابط میان آن‌ها با هم دیگر یا سایر دانش‌های بشری است. بر این اساس مسأله‌ی اثرگذاری قرآن و حدیث بر ادب فارسی می‌تواند از مسائل مهم و پردازمندی دانش ادبیات تطبیقی باشد. اما تاکنون از این منظر به پژوهش‌های قرآن و حدیث نگریسته نشده است. در این پژوهش ما برآنیم از منظر ادبیات تطبیقی به پنهانی اثرگذاری قرآن و حدیث بر^۱ ادب فارسی بنگریم. مقصود از ادبیات تطبیقی دو نظریه‌ی اساسی آن، نظریه‌ی فرانسوی و آمریکایی می‌باشد. نظریه‌ی فرانسوی بیشتر گرایش تاریخ ادبیاتی دارد و اختلاف زبانی و تأثیر و تأثر تاریخی میان دو اثر ادبی برای مقایسه مهم تلقی می‌شود. اهمیت تأثیر و تأثر تاریخی در نظریه‌ی فرانسوی تا جایی است که ژان ماری کاره، استاد بنان و صاحب‌نظر در مکتب ادبیات تطبیقی فرانسوی، در تعریف خود از ادبیات تطبیقی، آن را شاخه‌ای از تاریخ ادبیات می‌داند که در سیر تاریخی ادبیات ملل به مطالعه و بررسی روابط ظاهري و معنوی ملت‌ها می‌پردازد و ام.اف. گویاره ادبیات تطبیقی را تاریخ روابط ادبی بین الملل می‌داند و وظیفه‌ی پژوهشگر ادبیات تطبیقی را پشت سر نهادن مزه‌های ملی و زبانی خودش، برای بررسی مبادلات ادبی میان ملت‌ها بیان می‌کند (گویاره ۱۲-۲۳)؛ سیمون ژون نیز در کتاب ادبیات عمومی و ادبیات تطبیقی، بررسی تأثیرات و تأثرات را در کانون مطالعات ادبیات تطبیقی جای داده

۱ عنوان تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی با توجه به حرف اضافه «بر» و «در» تحلیل‌های متفاوتی خواهد داشت اگر تأثیر «بر» مقصود باشد بیشتر تأثیرگذاری بر ظاهر کلام مدنظر است مانند تأثیرگذاریهای زبانی، اولی، نحوی و ادبی؛ اما در صورتی که مقصود تأثیر «در» باشد، بیشتر تأثیرگذاری محتوایی و درون‌مایه‌ای مدنظر است؛ مانند تأثیرگذاری تفسیر با تأولی.

است (ژون ۵۳-۲۵). عبده عبود نیز هدف اندیشمندان ادبیات تطبیقی را تلاش برای بررسی پدیده‌های تأثیر و تأثر میان ادبیات ملی مورد مقایسه است (عبده، ۱۴۰، ۲۷).

اما در نظریه‌ی آمریکایی تفاوت محیط فرهنگی میان دو اثر ادبی فارغ از تفاوت زبانی و نیز رابطه‌ی ادبیات و سایر حوزه‌های دانش مهم بهشمار می‌آید. نظریه‌ی آمریکایی در طول نیمه‌ی اول قرن بیستم در تضاد با مکتب فرانسوی شکل گرفت که قیدهای این نظریه را در انجام پژوهش‌های تطبیقی نادیده انگاشت. رنه ولک که در رأس این مکتب قرار داشت به انتقاد از مکتب فرانسوی پرداخت. زیرا به گمان وی این مکتب شیوه‌ی اروپامحوری را بر تمامی پژوهش‌های تطبیقی خود اعمال می‌کرد (گیار ۷) [به نقل از: ساجدی صبا ۲۱-۲۸]. او معتقد بود «مرکز توجه این رشته باید ادبیت و زیباشناسی و هنر باشد و نه صرفاً بررسی منابع و تأثیرات» (ولک ۸۵). ولک می‌گوید: بیانات بالندس پرژه، وان تیئگم، کاره و گی‌یارد روش‌شناسی منسخی را بر دوش ادبیات تطبیقی نهاده و دست روی واقعیت‌گرایی و علوم‌گرایی و نسبیت‌گرایی تارخی قرن نوزدهمی گذشته‌اند و تلاش برای محدود کردن ادبیات تطبیقی به مطالعه داد و ستد خارجی ادبیات ملت‌ها قطعاً سرانجام نامطلوبی دارد (ولک ۱۳۹۸: ۱۳-۱۴). هم‌چنین زیگبرت پراور نویسنده‌ی کتاب درآمدی بر مطالعات ادبی تطبیقی از رنه ولک نقل می‌کند: «اساساً ادبیات تطبیقی در فرانسه بر انبوھی از مستندات در خصوص روابط ادبی، به خصوص در باب تاریخ شهرت و اقبال نویسنده‌گان در میان ملل دیگر و واسطه‌هایی مانند سیاحان، مترجمان و مبلغان متتمرکز است. فرض سست چنین تحقیقاتی این است که حقیقت مسلمی وجود دارد که با نخ نامرئی به حقایق قبلی متصل است؛ اما تصوّر «علت» در مطالعات ادبی مبنای علمی ندارد؛ هیچ کس تاکنون نتوانسته است نشان دهد که اثری هنری به علت اثر هنری دیگری به وجود آمده باشد، حتی اگر انبوھی از همسانی‌ها و مشابهت‌ها را گرد هم آوریم» (۵۳-۵۴).

علی‌رغم این که مسئله تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی قابلیت تحلیل از منظر نظریه‌های ادبیات تطبیقی را دارد تاکنون پژوهشی به بررسی نسبت‌سنجدی پژوهش‌های قرآن و حدیث با ادبیات فارسی انجام نشده است. در این جستار برآنیم که ضمن بررسی این نسبت به فرصت‌ها و چالش‌های بررسی تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی از منظر این دو نظریه‌ی بنیادین در ادبیات تطبیقی پردازیم.

سؤالات تحقیق

در این مقاله بر بنیان مقدماتی که بیان شد دو پرسش را مطرح می‌کنیم و در پی پاسخ به آن‌ها خواهیم بود:

- ۱- نسبت میان نظریه‌ی فرانسوی و آمریکایی ادبیات تطبیقی با پژوهش‌های تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی چیست؟
- ۲- محدودیت‌ها و نارسایی‌های دو نظریه‌ی فرانسوی و آمریکایی در پژوهش‌های تطبیقی قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی چیست؟

پیشینه تحقیق

در حوزه‌ی تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی آثار مستقل متعددی نوشته شده است که بر اساس دسته‌بندی زیر به برخی از مهم‌ترین آن‌ها اشاره خواهیم کرد:

۳-۱- آثار مستقل: این گونه آثار مستقل‌اً به موضوع تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی می‌پردازد؛ به عبارتی دیگر مسأله‌ی اصلی و مرکزی در این گونه آثار تأثیر قرآن و حدیث بر آثار ادبی یک یا چند شاعر و نویسنده است. این دسته خود بر دو گونه‌اند:

۳-۱-۱- فرهنگواره‌ها یا فهرستواره‌ها: این آثار چند نوع است:

آ- آثاری که ابتدا آیات قرآن و احادیث را بر اساس نظمی همچون الفبا یا موضوع (مانند عرفانی، اخلاقی، بلاغی) تنظیم می‌کند و ابیات مربوط به هر آیه را از یک شاعر ذکر می‌کند؛ مانند: گریده‌ای از تأثیر قرآن بر نظم فارسی نوشته‌ی عبدالحمید حیرت سجادی.

ب- آثاری که اشعاری از یک یا چند شاعر را ذکر می‌کند و آیات و احادیث مرتبط با آن را صرفاً نقل می‌کند؛ مانند احادیث مثنوی نوشته‌ی بدیع الزمان فروزانفر، قرآن و مثنوی (فرهنگواره‌ی تأثیر آیات قرآن در ابیات مثنوی) تدوین بهاء الدین خرمشاهی و سیامک مختاری و قرآن در مثنوی تألیف علی رضا میرزا محمد رایج‌ترین باور از پژوهش‌های تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی در این بخش می‌گنجد.

۳-۱-۲- آثار تحلیلی: هدف اصلی در این گونه آثار صرفاً بیان آیات قرآنی، تفاسیر و احادیث مرتبط با آثار منظوم و منتشر فارسی نیست؛ بلکه مؤلف به تحلیل و ارزیابی شیوه‌ی به کارگیری آن عبارات قرآنی، تفسیری و حدیثی نیز می‌پردازد و از این رهگذر تقسیم‌بندی‌هایی از این نوع اثرگذاری‌ها ارائه می‌دهد؛ مانند تجلی قرآن و حدیث در شعر فارسی از محمد راستگو و پرتوهایی از قرآن و حدیث در ادب فارسی از محمدرضا راشد محصلّ.

۳-۲- آثار غیر مستقل: در این گونه آثار مسأله‌ی اصلی تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی نیست و مسأله‌ی اصلی، شرح، تفسیر و نقد یک اثر ادبی است؛ اما در ضمن این کار تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی نیز پرداخته می‌شود؛ مانند حافظنامه از بهاء الدین خرمشاهی، شرح جامع مثنوی معنوی نوشته‌ی کریم زمانی و شرح گلستان سعدی از محمد خزائی.

در مجموعه آثار انجام شده موضوع نسبت قرآن و حدیث با ادب فارسی از منظر ادبیات تطبیقی و فرستها و نارسایی‌های آن در جایگاه مسأله اصلی پژوهشی مطرح نشده است و در این جستار بر آنیم به این مسأله نگاهی نو داشته باشیم.

روش تحقیق

روش تحقیق در این پژوهش از منظر فضا و محیط انجام آن، کتابخانه‌ای و از منظر شیوه‌ی تحلیل، مقایسه‌ای - تحلیلی است؛ با این توضیح که نخست نسبت شاخص‌ها و حوزه‌های پژوهشی دو نظریه

فرانسوی و آمریکایی ادبیات تطبیقی را با مطالعات قرآن و حدیث و ادب فارسی مقایسه و تحلیل کرده‌ایم و سپس با تحلیل هر یک از این نظریه‌ها نارسایی‌های هر یک را در پژوهش‌های این عرصه شناسایی می‌کنیم.

بررسی تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی از منظر ادبیات تطبیقی

پژوهش‌های حوزه‌ی تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی بر بنیان تأثیر و تأثر و مقایسه استوار است؛ بنابراین روش پژوهشی آن مقایسه‌ای یا تطبیقی است. از این رهگذر اولین رویکرد نقد ادبی که مناسب با این نوع مسائل باشد، رویکرد ادبیات تطبیقی و روش پژوهشی آن می‌باشد و دو نظریه‌ی اصلی آن یعنی نظریه‌ی فرانسوی و نظریه‌ی آمریکایی مطرح می‌شود.

نظریه‌ی فرانسوی و تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی

دو شاخصه‌ی اصلی نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی اختلاف زبانی و تأثیر و تأثر تاریخی است؛ با بررسی رابطه‌ی میان تأثیر قرآن و حدیث با ادبیات فارسی مشاهده می‌کنیم که این دو شاخصه در این رابطه وجود دارد. با این توضیح که از یک سو آثار ادب فارسی بنا به شواهد مستقیم تاریخی یا غیر مستقیم تحت تأثیر و نفوذ قرآن و حدیث بوده و از سوی دیگر اختلاف زبانی میان آن‌ها هست؛ بنابراین می‌توان تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی را از منظر نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی و روش‌شناسی آن مطالعه کرد. از آن جایی که تأثیر و تأثر یکی از مبانی اصلی نظریه‌ی فرانسوی است^۱، انواع اثرگذاری میان ادبیات فارسی و قرآن و حدیث را از دو منظر بررسی می‌کنیم

انواع اثرگذاری از منظر لایه‌های زبانی و محتوایی

تقسیم‌بندهای گوناگونی از انواع تأثیرگذاری قرآن و ادبیات بر ادب فارسی انجام شده است که هر یک کارکردهای تحلیلی خود را دارد. در این جستار بر اساس حرکت از سطح لایه‌ای زبان تا محتوا دو نوع تأثیرگذاری زبانی - بلاغی و محتوایی را معرفی می‌کنیم.

تأثیرگذاری زبانی - بلاغی: این نوع تأثیرگذاری را که مربوط به اثرگذاری‌های زبانی و بلاغی قرآن بر آثار منظوم و منتشر فارسی است به سه بخش تقسیم می‌کنیم:
آ- آوایی: مقصود اثرگذاری آواهای کلمه یا جمله‌ی قرآنی بر آوای عبارت ادب فارسی است. مانند تأثیر آوایی «أنظرونا نقتبس من نوركم» (حدید/۱۳) بر شکل‌گیری وزن مثنوی (عربی ۹۵).

صیقل آن اگرنه‌ای آگاه نیست جز لا الله الله (جامی ۷۸)	ز آیت لا يَمْسَهُ إِلَّا آمدي در شمار مستشنا
---	---

۱ تیگم موضوع اصلی ادبیات تطبیقی را بررسی تأثیر و تأثر آثار ادبی ملتهای مختلف می‌داند (تیگم ۵۷) و گویارد ادبیات تطبیقی را مطالعه‌ی تاریخ روابط ادبی بین‌المللی می‌داند (گویارد ۱۶) و تأثیر و تأثر تاریخی را از لوازم اصلی پژوهش تطبیقی تعریف می‌کند (همان: ۲۴).

جامی در بیت نخست اسم قافیه‌ی آگاه را از «الله» ساخته و در بیت قافیه‌ی «مستشنا» را از «إلا»^۱ بی ساخته است که متعلق به آیه‌ی ۷۹ سوره‌ی واقعه می‌باشد.^۲

ب- واژگانی: در این نوع تأثیرگذاری واژه‌ها و ترکیب‌های قرآن و حدیث در عبارات نثر و نظم فارسی به کار می‌روند.

وزیرت به جهان داده برات (حاقانی ۷۵۴)

ای قویدل به رفیع الدرجات

رفیع الدرجات ترکیبی قرآنی (غافر / ۱۵) است که خاقانی آن را در شعرش به کار بردé است.

لقب امی خدای ازان کردش (جامی ۷۸)

فیض ام الكتاب پروردش

متوسل شدی به بسم الله
به تعوذ چوپاک کردی راه

در این بیت نخست امی از سوره‌ی اعراف آیه‌ی ۱۵۸ برگرفته شده و شاعر کلمه‌ی «تعوذ» را با تصرفی از کلمه‌ی «فَائِسْتَعِدُ» سوره‌ی نحل آیه‌ی ۹۸ گرفته است.^۳

پ- بلاغی: مقصود انواع تأثیرگذاری بلاغی قرآن بر متون نظم و نثر فارسی است؛ مانند:

در میان قوم موسی چند کس بی ادب گفتند کو سیر و عدس (مولوی ج ۱: ۶).

سیر و عدس در این بیت برگفته از آیه‌ی ۶۱ سوره‌ی بقره است^۴ و در حوزه‌ی علم بیان و مجاز از نوع ذکر جزء (سیر و عدس) و اراده‌ی کل (طعام و غذا) می‌باشد.

سر آن را در نیابد عام خلق (مولوی ج ۱: ۱۴).

آن پسر را کش خضر ببرید خلق

این بیت نیز از نظر بلاغی تلمیحی است به داستان موسی و خضر - ع - (کهف / ۷۴).

حافظ در این بین از آرایه‌ی حل استفاده می‌کند:

شب وصل است و طی شد نامه‌ی هجر سلام فیه حتی مطلع الفجر (حافظ ۱۷۰)

برق سینا شکوه‌سنح از بی‌زبانی‌های شوق هیچ کس در وادی ایمن تقاضایی نداشت

(اقبال لاهوری ۱۵۷).

در این بیت اقبال لاهوری برق سینا را استعاره‌ی مکنیه از تجلی نور الهی بر کوه سینا آورده و وادی ایمن به بخشی از داستان زندگی حضرت موسی - ع - اشاره دارد.

خیمه بالایش کبیت العنکبوت

اشتری چون عنکبوت از لاغری

۱ لا يُؤْمِنُه إِلَّا مُطَهَّرُون (واقعه / ۷۹)

۲ فِإِذَا قَرَأْتُ الْقُرْآنَ فَأَشْتَعِدُ بِاللَّهِ.

۳ وَإِذْ قُلْمَنْ يَا مُوسَى لَنْ نَصِيرَ عَلَيْ طَعَامٍ وَاجِدٌ فَادْعُ لَنَا زَكَّةً يُخْرُجُ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ تَقْلِيلِهَا وَقِثَائِلِهَا وَفُوْمَهَا وَعَدَسَهَا وَبَصَلَهَا (بقره / ۶۱)

در این بیت، چادر بالای اشتر به بیت العنكبوت مقتبس از آیه‌ی ۴۱ سوره‌ی عنکبوت تشبیه شده است.

تأثیرگذاری محتوایی: مقصود آن گونه از اثرگذاری‌های قرآن و حدیث در لایه‌های محتوایی ادب فارسی است که آن را به سه بخش تقسیم می‌کنیم:

آ- ترجمه‌ای: مقصود ترجمه‌ی آیات قرآنی و احادیث در متون نظم و نثر فارسی است.

بر خوی ملک باشد در شهر رعیت
پیغمبر گفت این سخن و حیدر کزار (ناصر خسرو ۱۶۵)

که مصراج نخست ترجمه‌ای ادبی است از حدیث «النَّاسُ عَلَيْ دِينِ ملُوكِهِمْ» (مجلسی ج ۱۰۲: ۷).

ب- تفسیری: در مواردی که شاعر یا نویسنده تفسیر خود را از آیات و احادیث بیان می‌کند.

همچنین گفته است امیر المؤمنین (ناصر خسرو ۱۱۹) قیمت هر کس به قدر علم اوست

قیمةً كُلُّ إِمْرَءٍ مَا يُحْسِنُهُ (نهج البلاغه، حکمت ۸۷). در این بیت ناصر خسرو مایخسنه را به علم تفسیر کرده است.

پ- تأویلی: آن بخش از آیات قرآن و احادیث که شاعر یا نویسنده با نگرشی تأویلی و ذوقی به آن‌های نگریسته و در اثر خویش انعکاس داده است.

مسکن يارست و شهر شاه من
پیش عاشق این بود حبّ الوطن (مولوی ج ۱: ۵۸۲)

در این بیت مولوی به حدیث معروف «حُبُّ الْوَطَنِ مِنَ الإِيمَانِ» (امین ج ۱: ۳۰۱) نگرش تأویلی داشته است و وطن را مسکن و کوی معشوق پنداشته است.

ایزد عطاش داد محمد را
نامش علی شناس و لقب کوثر (ناصر خسرو ۴۷)

که نگرش تأویلی ناصر خسرو است بر آیه‌ی إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (کوثر ۱/۱).

انواع تأثیرگذاری قرآن و حدیث بر ادب فارسی از منظر بینامنتیت

از منظری دیگر می‌توان انواع تأثیرگذاری قرآن و حدیث بر ادب فارسی را از منظر بازتاب اثرگذاری تقدیم‌بندی و تحلیل کرد.

تأثیر آشکار: مقصود این است که آشکارا گزاره‌ای از قرآن یا حدیث در ادبیات فارسی به کار می‌رود؛ مانند اثر پذیری بلاغی از نوع تضمین. در این نوع اثرگذاری شاعر یا نویسنده بافتار اثرش را به گونه‌ای تنظیم می‌کند که خواننده آشکارا متوجه می‌شود که گزاره‌ای از قرآن و حدیث در متن فارسی به کار رفته است. کاربرد عین عبارت عربی قرآن یا حدیث بارزترین نشانه اثرگذاری آشکار قلمداد می‌شود. بنابراین آرایه تضمین و یا حل را می‌توانیم، دو آرایه مختص تأثیرگذاری آشکار بدانیم:

بسم الله الرحمن الرحيم
هست کلید در گنج حکیم

که نخستین بیت مخزن الأسرار نظامی است و مستقیماً از اولین آیه‌ی قرآن بهره برده است.

تأثیر نیمه آشکار: مقصود تأثیری است که به وسیله‌ی برخی نشانه‌های زبانی می‌توان پی‌برد که گزاره‌ی به کار رفته در متن تحت تأثیر قرآن و حدیث بوده است، مانند آرایه‌ی تلمیح در بیت زیر:

یقین می‌دان که این جا مذهب عشق
ورای مذهب هفتاد و اند است (عطار ۱۳۳۹)

عبارت مذهب هفتاد و اند اشاره نیمه آشکار به حدیث «إِنَّ أَمَّيِ سَفَّارِقَ بَعْدِي عَلَيْ ثَلَاثَةٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، فِرْقَةً نَاجِيَةً وَإِثْنَانَ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ» (قمی ج ۲: ۳۵۹).

تأثیر پوشیده یا پنهان: مقصود تأثیری است که با استفاده از تفسیر و تأویل می‌توان به تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی پی‌برد. بنابراین در شناسایی این نوع تأثیرگذاری نگرش خواننده متن ادبی نیز اصالت دارد و در واقع این خواننده متن ادبی است که میان گزارة ادبی شاعر یا نویسنده و آیه قرآن و حدیث رابطه‌ای را کشف می‌کند. مانند تأثیرگذاری تأویلی در بیت زیر:

طالع اگر مدد دهد دامنش آرم به کف
گر بکشم زهی طرب ور بکشد زهی شرف (حافظه ۲۰۱)
که این بیت از حافظ را می‌توانیم تأویلی از این آیه قرآنی بدانیم «قُلْ هُلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَ»
(توبه ۵۲).

کارکردهای حوزه‌های نظریه‌ی فرانسوی در تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی

در منابع مهم نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی هفت حوزه‌ی عمدی پژوهشی برای آن نام برده شده است^۱ که هر یک از این حوزه‌ها را می‌توان بر بنیان تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی توصیف و تحلیل کرد و از این رهگذر به شناخت حوزه‌های جدید پژوهشی در عرصه دست یافت:

تأثیر یک اثر یا آفریننده‌ی ادبی بر اثر دیگر^۲: مهم‌ترین و گستردۀ‌ترین تأثیرگذاری قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی در همین حوزه‌ی اول صورت می‌گیرد که گزاره‌های مختلف زبانی و بلاغی، موضوعی و شخصی قرآنی و روایی مستقیماً بر ذهن و زبان شاعران و نویسنده‌گان ادبیات فارسی تأثیرگذار بوده است و این شاعران و نویسنده‌گان به صورت‌های آشکار، نیمه‌آشکار و پنهان از این اثر تأثیر پذیرفته‌اند. این حوزه خود به سه قسمت تقسیم می‌شود:

(آ) زبانی و بلاغی: و آن زمانی است که ویژگی‌هایی زبانی، بلاغی و زیباشناسی قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی اثرگذار باشد. به عنوان نمونه کلام مسجع گونه قرآن و برخی از بخش‌های نهج البلاغه در پیدایش و تکوین سبک منتشر مسجع فارسی همچون گلستان سعدی تأثیرگذار بوده است.

۱ درباره حوزه‌های پژوهشی ادبیات تطبیقی نک: گیارد، سورل، غنیمی هلال.

۲ در نظریه‌ی فرانسوی صاحبان شاهکارهای ادبی و تأثیر ایشان بر همدیگر مورد توجه پژوهشگران ادبیات تطبیقی قرار می‌گیرد؛ نک: تیگم و گویارد (۳۰).

ب) موضوعی: مقصود اثرگذاری موضوعات اساسی قرآنی یا حدیثی بر آثار فارسی است؛ مانند موضوع معراج پیامبر و آیات و احادیث مرتبط با آن که در معراج‌نامه‌های ادب فارسی از جمله معراج‌نامه‌ی جامی (یوسف و زلیخا) نمود یافته است.^۱

پ) شخصی: آن هنگام که شاعر یا نویسنده‌ی ادب فارسی فراتر از اثر ادبی اش تحت تأثیر پیامبر و دیگر شخصیت‌های دینی قرار می‌گیرد و یا تأثیرپذیری از قرآن و حدیث به زندگی شخصی شاعر و نویسنده گسترش می‌یابد، تأثیرگذاری شخصی صورت گرفته است؛ مانند مولوی که بر اساس مناقب العارفین افلاکی شیوه‌ی زندگی شخصی او ساخت تأثیر تعالیم قرآنی و احادیث نبوی بوده است. روش است برای پژوهش در این بخش نیازمندیم که به منابعی مراجعه کنیم که درباره‌ی شیوه‌ی زندگی شاعر یا نویسنده باشد.

سیمای اقوام و ملل در ادبیات دیگر (تصویرشناسی) بررسی تصویر اقوام و ملل از جنبه‌های مختلف در ادبیات ملتی دیگر در این حوزه از ادبیات تطبیقی قابل بررسی است. در قرآن و حدیث بنا به موضوع‌های مشخص اطلاعات، اشارات و تصاویری از اقوام و ملل دیگر ارائه شده است؛ این تصاویر مستقیماً بر شکل‌گیری پیش‌فرض‌های ذهنی، عاطفی و خیالی شاعران و نویسنگان ادب فارسی تأثیرگذار بوده است و ایشان این تصاویر را به صورت‌های صریح و ضمنی بیان کرده‌اند.^۲ به عنوان نمونه تصویری که از قوم بنی اسرائیل، قوم عاد و ثمود، قوم نوح، قوم لوط یا اخدود ارائه شده است، مستقیماً بر تصویرسازی شاعران و نویسنگان ما از این اقوام تأثیرگذار بوده است. در برخی موارد حتی شاعران ما بر اساس تصویرسازی‌های قرآن نگرش ارزش‌گذارانه نسبت به اقوام داشته‌اند؛ به عنوان نمونه قرآن کریم اهل سعادت را در روز قیامت سفیدرو و اهل جهنم را سیاه‌رو معرفی می‌کند^۳ و بر این اساس برخی شاعران ما به رومیان سفیدرو نگاه مثبت و زنگیان سیاه‌رو نگاه منفی دارند.^۴

بر این اساس اقوام را در قرآن و حدیث به دو گروه تقسیم می‌کنیم:

آ) اقوام پیش از حیات پیامبر - ص؛ مقصود اقوامی هستند که پیش از حیات حضرت محمد - ص - حیات داشته‌اند و در زمان ایشان دیگر نبوده‌اند و تنها در قرآن و حدیث اطلاعات و تصاویری از ایشان ارائه شده است؛ مانند اقوام لوط، سبا، ثمود، عاد.^۵

۱ از آن دولتسرای چون خواجهی دین

که سیحان الذي اسری بعده

شد از سیوحیان گردون صداده

درباره‌ی این حوزه نک: گویارد ۱۴۳-۱۵۷؛ نامور مطلق «درآمدی بر تصویرشناسی (معرفی یک روش نقد ادبی و هنری در ادبیات تطبیقی)»، ۲

صف: ۱۱۹-۱۳۸؛ غنیمی هلال ۱۲۲-۱۳۳.

۳ يَوْمَ تَبَيَّنُ الْمُجْوَهُ وَتَسْوُدُ الْمُجْوَهُ فَإِنَّ الَّذِينَ اسْوَدُوا الْمُجْوَهَ وَجْهَهُمْ أَكْفَرُهُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُؤْفُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۱۰۶) وَإِنَّ الَّذِينَ ابْيَثُوا

وَجْهَهُمْ فَهُمْ رَحْمَةُ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۰۷)

نک: قبول: بررسی کارکرده‌ای نمادین رومیان در مثنوی مولوی، صص ۹۷-۱۱۰.

۵ برخی آیات درباره‌ی این اقوام: تَمُوذُ وَقَوْمٌ لُّوطٌ وَضَحَّاكٌ الْأَيُّكَةُ أُولَئِكَ الْأَخْزَابُ (ص ۱۳۲)

ب) اقوام هم‌عصر پیامبر -ص-؛ اقوامی هستند که حیات آن‌ها تا زمان پیامبر نیز ادامه داشته است و در قرآن و حدیث از ایشان نام برده شده است؛ مانند مانند ایرانیان، رومیان، مصریان، چینیان، هندیان^۱.

تأثیر یک منبع مشترک بر دو اثر: این حوزه‌ی پژوهشی ادبیات تطبیقی به این موضوع می‌پردازد که یک منبع مشترک در ادبیاتی چگونه بر ادبیات دو ملت دیگر تأثیرگذار بوده است و چه دگرگونی‌هایی در این بهره‌برداری مشترک در میان آن دو اثر ادبی قابل مشاهده و بررسی است. از جمله مواردی که در این حوزه‌ی نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی می‌توان نام برد این است که برخی از مطالب و داستان‌های قرآن و احادیث اسلامی با موارد نظیر در متون مقدس کهن هم‌چون تورات و انجیل یکسان و مشابه است؛ بنابراین بنا به تقدیم و تأثر زمانی متون، این گونه متون مقدس را منبع متقدم نسبت به قرآن و احادیث نام می‌بریم. از سوی دیگر ادبیات فارسی مستقیم و غیر مستقیم متاثر از متون کهن مقدس بوده است مانند تأثیر اسرائیلیات بر ادبیات فارسی؛ بنابراین شباهت‌های متونی همچون تورات و انجیل با قرآن و حدیث از یک سو و ادبیات فارسی از سوی دیگر و مقایسه‌ی تأثیرپذیری آن‌ها از این منبع مشترک در این حوزه‌ی پژوهشی ادبیات تطبیقی جای می‌گیرد. مانند حکایت «وزیر مکر اندیش و پادشاه جهود» در دفتر اول مثنوی که با مضمون آن‌چه اهل تفسیر در باب «بولس رسول» و نقش او در ایجاد اختلاف بین طوایف نصاری نقل کرده‌اند شباهت دارد (هزین کوب ۳۰۵^۲). فروزانفر معتقد است که این داستان مثنوی تحت تأثیر آشنایی مولانا با مسیحیان و به عبارتی انجیل بوده است. از سوی دیگر روایت انجیل با آن‌چه که در تفاسیر قرآن از آیه‌ی فاختلَفُ الْأَخْرَابْ مِنْ بَيْتِهِمْ^۳ (مریم / ۳۷) آمده، شباهت دارد.

تأثیر یک جریان مشترک فکری بر دو ادبیات: هنگامی که یک جریان فکری واحد دو اثر ادبی در دو زبان مختلف را تحت تأثیر قرار می‌دهد، امکان پژوهشی در این حوزه‌ی ادبیات تطبیقی فراهم است.^۴ قرآن و حدیث تحت تأثیر جریان‌های فکری‌ای هم‌چون یکتاپرستی بوده که بن‌ماهی‌ی همه‌ی ادیان الهی بوده است.^۵ همین جریان فکری در شکل‌گیری برخی از آثار ایران پیش از اسلام نقش داشته و بسیاری از آثار ادبی پس از اسلام مانند شاهنامه متاثر از این گونه آثار ادبی پیش از اسلام بوده است. بررسی شباهت‌ها و تفاوت‌های تأثیرپذیری دو جریان قرآنی و حدیثی از یک سو و ادبیات فارسی متاثر از ادبیات پیش از اسلام در زمینه یکتاپرستی از سوی دیگر در این حوزه‌ی ادبیات تطبیقی قابل بررسی است.

تأثیر موضوعی یک ادبیات بر ادبیات دیگر: در این حوزه‌ی ادبیات تطبیقی، موضوعات اساسی یک ادبیات که به واسطه‌ی روابط تاریخی وارد ادبیات دیگری شده است، مقایسه و تحلیل می‌شود.^۶ در این زمینه ریشه‌ی

۱ برخی احادیث و آیات درباره‌ی اقوام شامل این موارد است؛ درباره‌ی ایرانیان: «لَوْ كَانَ الْجِلْمُ مَنْوَطاً بِالْثُّبَّا لَكَنَّا وَنَّا رَجَالٌ مِنْ فَارس» بحار الانوار، ۶۴، ص ۱۷۵. درباره‌ی چینیان: از پیامبر نقل شده است: «أَطْلَبُوا الْعِلْمَ بِالصَّيْنِ» بحار الانوار ج ۱: ص ۱۸۰؛ درباره‌ی رومیان: «غَلَبَتِ الرُّومُ فِي أَذْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيْلَبُونَ» (۲) فِي بِصْعَ سَبِّينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلٍ وَمِنْ بَعْدٍ وَبِئْمَدِنْ يَفْرُجُ الْمُؤْمِنُونَ (۳) (روم)

۲ درباره‌ی این حوزه‌ی پژوهشی نک: گویاره ۱۲۱-۱۴۱ و غنیمی هلال ۱۳۲-۱۳۱.

۳ در قرآن کریم آمده است: «إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ» (أَعْمَال / ۱۹).

۴ درباره‌ی این حوزه‌ی پژوهشی نک: گویاره ۶۵-۷۳؛ پراور ۹۱-۱۰۴؛ غنیمی هلال ۱۲۹.

بسیاری از موضوعات بنیادین ادب فارسی را می‌توانیم در قرآن و حدیث بجوییم. به عنوان نمونه موضوعاتی همچون کلام، فقه، عرفان و زهدگاری و یا آدم و شیطان از موضوعات اساسی برگرفته از قرآن و حدیث است که در آثار بسیاری از شاعران و نویسندهای در جایگاه موضوعات پایه مطرح شده است.

تأثیر انواع ادبی: هر گونه انواع ادبی در ادبیات ملتی که بتوان ریشه‌های آن را در ادبیات ملتی دیگر باز جست، در این حوزه جای می‌گیرد.^۱ این حوزه‌ی پژوهشی در بخش تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی مسائل گوناگونی را شامل می‌شود؛ به عنوان نمونه سبک کلامی قرآن و حدیث در شکل‌گیری سبک کلامی و زبانی گونه‌ها و قالب‌های ادبی مؤثر بوده است؛ مانند سبک روایت‌پردازی داستان در داستان مثنوی مولوی که برگرفته از قرآن می‌باشد و یا سبک کلامی قرآن به شیوه اجمال و تفصیل است چنان‌که اجمال قرآن در سوره‌ی حمد است و تفصیل آن در دیگر آیات که این سبک در عموم آثار ادبی قابل مشاهده است؛ همچون: رابطه‌ی میان غزل اول حافظ و دیگر غزلیات وی یا نی‌نامه‌ی مولوی و بخش‌های بعد آن که از همین قاعده‌ی قرآنی و حدیثی تبعیت می‌کند.

بررسی عوامل انتقال: عوامل انتقال ادبیات از زبانی به زبان دیگر به دو گونه قابل تقسیم هستند: آ) آثار و تألیفات: کتاب‌ها به خوبی می‌توانند روابط ادبی میان ملت‌ها را نشان دهند. به کمک همین آثار، شدت و ضعف روابط ادبی میان کشورها و جوامع و حتی روابط میان آثار ادبی معلوم می‌شود (غنیمی هلال ۱۲۴-۱۲۳). مانند بسیاری از شاعران و نویسندهای ادب فارسی که به زبان عربی و قرآن و حدیث تسلط داشته‌اند و آثاری به زبان عربی آفریده‌اند و افاده‌ی چون مولوی و حافظ مفسر قرآن بوده‌اند. بررسی ترجمه‌ها و جستجوی انگیزه‌ی ترجمة آثار نیز در همین بخش می‌گنجد.^۲ آغاز آشنایی بسیاری از مردم ایران -خصوصاً خراسان- با معانی و مفاهیم قرآنی و حدیثی از رهگذر ترجمه و تفاسیر قرآن در دوره‌ی سامانیان شکل گرفت. این ترجمه‌ها و جربان ترجمه‌نویسی بر قرآن و حدیث بر شکل‌گیری بسیاری از آثار ادب فارسی اثرگذار بوده است و بررسی این مسئله در این حوزه جای می‌گیرد. مانند تأثیری که ترجمة تفسیر طبری از قرآن بر آثار ادبیات فارسی پس از خود داشت؛ این تأثیر می‌تواند انواع مختلفی داشته باشد: تأثیر نوع نگرش، تأثیر نوع روایت و روایت‌پردازی، تأثیر تحریفات و یا مسائلی چون: بررسی دلایل استقبال شاعران از یک ترجمه یا تفسیر خاص.

ب) نویسندهای: در این بخش، زندگی نویسندهای، ارتباط ایشان با کشور خارجی و مراحل آشنایی‌شان با کشور خارجی مورد توجه است؛ همچون سعدی که بخشی از زندگی اش را در بغداد گذرانده است و در نظامیه‌ی بغداد به استادی طراز اول تبدیل می‌شود.

۱ درباره‌ی این حوزه‌ی پژوهشی نک: پراور ۱۰۵-۱۱۹؛ غنیمی هلال ۱۲۵-۱۲۸.

۲ درباره‌ی این حوزه‌ی پژوهشی نک: پراور ۷۴-۹۰؛ شورل ۴۳-۴۰؛ غنیمی هلال ۱۲۳-۱۲۵؛ انشیروانی ۷-۲۵.

چالش‌های نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی در تحلیل تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی با همه‌ی توانش ظرفیت‌سازی و تنوع‌بخشی‌ای که نظریه‌ی فرانسوی ادبیات در پژوهش‌های قرآن و حدیث بر ادب فارسی دارد، اما این نظریه و بنیان‌ها و روش پژوهشی آن، گاه چالش‌ها و نارسانی‌هایی را در فضای فکری اسلامی در این عرصه‌ی پژوهشی پدید می‌آورد که به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود:

فراپوشی بودن خالق قرآن: بر اساس نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی علت ضرورت تفاوت زبان در میان دو ادبیات این است که زبان آفریننده‌ی اثر ادبی شکل دهنده‌ی تفکر اوست (ندا ۲۹)؛ بنابراین آفریننده تحت تأثیر زبان مادری، جغرافیا، سنت و ویژگی‌های درونی اش، اثری ادبی را خلق می‌کند. حال انتقال یک مفهوم از فضای ذهنی و زبانی یک شاعر یا نویسنده به فضای ذهنی و زبانی شاعر و نویسنده‌ای در ادبیاتی دیگر و تفاوت‌ها و شباهت‌هایی که شکل می‌گیرد، ارزش پژوهش تطبیقی دارد.

این در حالی است که بنابر نظر مسلمانان هیچ یک از این متغیرها در مورد خداوند سبحان، صادق نیست و خالق قرآن وجودی است که از هر محدودیت زمانی، مکانی و تأثیرپذیری پاک و منزه است. بنابراین حوزه‌ی اول پژوهشی نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی با چالش جدی روبرو می‌شود که در این حوزه پژوهشگر بر آن است که در بخش‌هایی آشکار کند چگونه محدودیت‌هایی زمانی یا مکانی آفریننده‌ی اثر اول بر اثر دوم تأثیر داشته است و یا محدودیت‌های زمانی و مکانی خالق اثر اول در مفهوم‌پردازی اثر دوم از میان می‌رود.

بنیادین بودن تفاوت زبانی: در نظریه‌ی فرانسوی یکی از عوامل اصلی پژوهش تطبیقی اختلاف زبانی میان دو اثر است؛ چراکه نظریه‌پردازان فرانسوی معتقد‌نده زبان شکل دهنده‌ی تفکر است؛ بنابراین با انتقال یک معنا از یک زبان به زبان دیگر امکان بررسی دگردیسی آن معنا از یک زبان به زبان دیگر میسر می‌شود. این عامل خصوصاً بر بنیان ادبیات فرانسه و ادبیات دیگر ملل اروپایی قرن نوزدهم شکل گرفته است (همان). این مؤلفه نمی‌تواند درباره‌ی رابطه‌ی شاعران و نویسنده‌گان ادبیات فارسی با قرآن و حدیث و به شکل عام ادبیات عربی سازگار باشد؛ چراکه غالب شاعران و نویسنده‌گان ادب فارسی - خصوصاً در دوران قبل‌تر - به زبان عربی و متون قرآنی و حدیثی تسلط کامل داشته‌اند به گونه‌ای که بسیاری از ایشان به زبان عربی آثار ممتاز ادبی خلق کرده‌اند؛ لذا این سؤالات و ابهامات اساسی شکل می‌گیرد که آیا مقایسه‌ی شعر عربی و فارسی شاعری هم‌چون سعیدی در نظریه‌ی فرانسوی ما را به اهداف مورد نظر آن می‌رساند؟ و تفاوت‌های بنیادین ذهنی سعیدی در معناپردازی در دو زبان فارسی و عربی قابل شناسایی و تحلیل علمی است؟^۱ و یا این که شعر فارسی حافظ قابلیت مقایسه با ادب عربی را دارد اما شعر عربی همین شاعر، قابلیت مقایسه با ادب عربی را ندارد؛ چراکه هر دو به زبان عربی است.

^۱ مثال دیگر بررسی لامیة العرب شنفری و لامیة العجم طغرائی که هر دو به زبان عربی است؛ اما شنفری شاعر عرب دوره‌ی جاهلي است و طغرائی شاعر ایرانی عهد سلوجویان که این مسأله نیز بر بیان نظریه‌ی فرانسوی قابل بررسی نیست اما بر اساس نظریه‌ی آمریکایی قابلیت بررسی را دارد (نعمت الله ایرانزاده: ۴۷۳). محمد بن بحر الإصفهانی مفسر ایرانی که آثاری به زبان عربی دارد (حسینی ۲۵۳)

بی معنا بودن ارتباط تاریخی میان قرآن و آثار پیش از آن: دومین اصل بنیادین نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی تأثیر و تأثر تاریخی میان دو اثر است؛ در حالی که این تأثیر و تأثر تاریخی بنا به باور مسلمانان درباره‌ی قرآن بی معناست؛ به عنوان نمونه بر اساس باور مسلمانان نمی‌توان پنداشت که مضامین قرآنی تحت تأثیر شعر دوره‌ی جاهلی بوده است به این دلیل که نسبت به آن‌ها متأخر بوده است. هم‌چنین تأثیر تاریخی کتاب‌های مقدس پیشین مانند تورات و انجیل بر قرآن نیز محل اشکال است؛ چراکه بنا به باور مسلمان خالق همه‌ی این کتاب‌های مقدس خداوند واحد است و اگر اختلافی در این متون مشاهده می‌شود یا به دلیل تفاوت مخاطب و دوره است و یا به دلیل تحریفات انسانی است که در متون مقدس پیشین نسبت به قرآن پدید آمده است. بنابراین در نظریه‌ی فرانسوی خالق اثر ادبی انسانی است با همه‌ی محدودیت‌ها و خلق و خوی انسانی اش در حالی که خالق قرآن، خداوندی است که از این محدودیت و ویژگی‌های انسانی منزه است.

اروپامحوری نظریه‌ی فرانسوی: نظریه‌ی فرانسوی اساساً مایل است غرب و فرانسه را سرچشمه‌ی ادبیات جهان بداند در حالی که روابط میان قرآن و حدیث و ادب فارسی خارج از این فضا است.

نظریه‌ی آمریکایی ادبیات تطبیقی و تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی

نظریه‌ی آمریکایی ادبیات تطبیقی مزه‌ای مقایسه را فراتر از تأثیر و تأثر تاریخی و اختلاف زبانی به پیش می‌برد و هر نوع شباهت و یا تفاوتی را موضوع پژوهش ادبیات تطبیقی می‌داند. هنری رماک در مقاله‌ی «ادبیات تطبیقی: تعریف و کارکرد آن»^۱ نظریه‌ی آمریکایی را تعریف می‌کند. وی معتقد است ادبیات تطبیقی از یک سو ادبیات ملل گوناگون را فارغ از اختلاف زبانی مقایسه می‌کند و از دیگر سو به مقایسه‌ی ادبیات و سایر حوزه‌های دانش از جمله هنر، تاریخ، جغرافیا، جامعه‌شناسی و روان‌شناسی و الهیات می‌پردازد (رماک ۳). بر اساس این تعریف دو حوزه‌ی عمومی پژوهش برای تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی قابل ذکر است: حوزه‌ی نخست عبارت است از کلیه‌ی روابط ادبی میان قرآن و حدیث با آثار شاعران و نویسنده‌گان ایرانی - چه به زبان فارسی و چه به زبان عربی - و حوزه‌ی دوم تأثیر و نمود و بروز انواع دانش‌هایی برگرفته از قرآن و حدیث بر زبان و ادبیات فارسی.

روابط قرآن و حدیث با ادبیات فارسی

یکی از اشکالات نظریه‌ی فرانسوی در پژوهش‌های تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی، درباره‌ی شاعران و نویسنده‌گان دو زبانه است. این شاعران و نویسنده‌گان در آثار عربی‌شان نیز تحت تأثیر قرآن و حدیث بوده‌اند؛ در حالی که نظریه‌ی فرانسوی آن را در ساحت پژوهشی ادبیات تطبیقی نمی‌داند. در این زمینه حوزه‌ی نخست نظریه‌ی آمریکایی ادبیات تطبیقی این محدودیت را از میان برده و کلیه‌ی آثار عربی شاعران و نویسنده‌گان ایرانی را با قرآن و حدیث مورد بررسی و مقایسه قرار می‌دهد؛ چراکه بر اساس نظریه‌ی آمریکایی

به دلیل اختلاف در فرهنگ شکل‌گیری این دو گونه آثار با وجود زبان واحد، امکان بررسی تطبیقی وجود دارد.^۱

به عنوان نمونه بیت زیر از سعدی که تحت تأثیر سوره‌ی «العصر» قرآن است در نظریه‌ی فرانسوی جایگاهی برای تحقیق ندارد؛ اما در حوزه‌ی آمریکایی قابلیت پژوهش تطبیقی را دارد.

رِحْتُ الْهَدِيِّ إِنْ كَنَّتْ عَامِلَ صَالِحٍ
وَ إِنْ لَمْ تَكُنْ وَالْعَصْرِ إِنَّكَ فِي خُسْرٍ (سعدی ۱۳۹)

روابط علوم قرآنی و حدیثی با ادبیات فارسی

قرآن در طی تاریخ خود مهد پیدایش علوم متعددی شده است که به علوم قرآنی مشهور است. این علوم به حدی گستره‌ی بوده است که سیوطی در کتاب الإتقان فی علوم القرآن ۸۰ نوع آن را برمی‌شمارد و تصریح می‌کند این ۸۰ نوع قابلیت جداسازی به ۳۰۰ نوع دانش قرآنی را خواهد داشت (سیوطی ۱۳۷۶).^۲

هر یک از این علوم به نحوی بر ادبیات فارسی تأثیر گذاشته است و بررسی تأثیر این علوم بر ادبیات فارسی در حوزه‌ی دوم نظریه‌ی آمریکایی ادبیات تطبیقی انجام می‌شود؛ در حالی که نظریه‌ی فرانسوی وارد این حوزه‌های پژوهشی نمی‌شود.

علوم قرآن دارای ساحت و حوزه‌های متنوعی است که متناسب با هر حوزه، موضوع معینی در علوم قرآنی مطرح می‌شود؛ به عنوان نمونه از جهت این که کلامی است که ما را به مقصود خداوند متعال دلالت می‌کند، موضوع علوم تفسیری قرار می‌گیرد که در آن علم، معانی و مقاصد قرآن و مدلولات الفاظ آن شرح داده می‌شود. قرآن به عنوان یکی از مصادر تشریع و قانون‌گذاری موضوع علم فقه و حقوق اسلامی است و به عنوان دلیل و سند نبوت موضوع علم اعجاز القرآن. از منظر ارتباط با حوادث معینی که در عصر نزول آن اتفاق افتاده موضوع علم اسباب النزول و به اعتبار خواندنی بودنش موضوع علم قراءت و تجوید و به اعتبار نوشتنی بودنش موضوع علم رسم الخط قرار می‌گیرد.

به عنوان نمونه یکی از دانش‌های قرآنی، دانش کلام است و یکی از موضوعات مهم در این دانش، موضوع جبر و اختیار؛ این دو موضوع یکی از اصلی‌ترین موضوعات نگرشی در ادب فارسی از آغاز تاکنون بوده است و آثار پژوهشی گوناگونی درباره‌ی این موضوعات در آثار ادب فارسی نوشته است. بی‌شك منبع اصلی نگرش‌های جبرگرایانه و تفويض‌گرایانه ريشه در مفاهيم مرتبط با آن در قرآن و دانش مربوط به آن يعني علم کلام دارد. دو بیت با دو رویی کرد متفاوت از مولوی را می‌خوانیم:

حمله‌شان از باد باشد دمبهدم (مولوی ج ۱: ۳۳)

این دلیل اختیار است ای صنم (مولوی ج ۲: ۹۷۰)

ما همه شiran ولی شیر علم

این که فردا این کنم یا آن کنم

۱ اهمیت فرهنگ در نظریه‌ی آمریکایی به گونه‌ای است که رمال مسئله‌ی ارتباط فرهنگ‌ها در بررسی تطبیقی را حوزه‌ی خاص ادبیات تطبیقی نسبت به ادبیات ملی می‌داند.

۲ درباره‌ی گستره‌ی حوزه‌های پژوهشی قرآن با دانش‌های دیگر نک: درزی و قراملکی: ۱۳۹۹.

یا دو شاخه‌ی اصلی در دین، علم الأصول و علم الفروع است که دانش‌های مربوط به آن برگرفته از قرآن و حدیث می‌باشد؛ از این رهگذر در هر جایی از ادبیات فارسی که درباره‌ی اصول یا فروع دین اسلام مطلبی ارائه می‌شود از منظر نظریه‌ی آمریکایی ادبیات تطبیقی قابل بررسی است.

مثلاً در این بیت مولانا اولین موضوع علم الأصول یعنی توحید و عالم آن مطرح شده است:

زان سوی حس، عالم توحید دان
گر یکی خواهی بدآن جانب بران (مولوی ج: ۱۶۵)

هم‌چنین انبوہ موضوعاتی از علومی چون الهیات، طب، طبیعت‌شناسی، نجوم، علم النفس، عرفان و ... که برگرفته از آیات قرآنی و احادیث اولیاء دین بوده و در شعر و نثر فارسی تأثیرگذار بوده در همین حوزه‌ی دوم نظریه‌ی آمریکایی قابلیت بررسی و پژوهش دارد.

اشکال اساسی در نظریه‌ی آمریکایی مرزهای مبهم و گستردگی این نظریه است. نظریه‌ی آمریکایی ویژگی‌های یک نظریه‌ی علمی را از جمله انسجام درونی، روشنی مرزها، عملیاتی بودن، شمولیت، مانعیت و استحکام درونی و بیرونی ندارد. در نظریه‌ی آمریکایی متغیرهای پژوهشی از ارتباطات ادبیات ملل گوناگون شروع می‌شود تا ارتباط ادبیات با سایر دانش‌های بشری. بنابراین متغیرها بسیار گستردگ، متتنوع و بعضاً ناهمگون است و این مغایر است با تعریف نظریه که عبارت است از: مجموعه‌ای از مفاهیم و قضایای مرتبط به هم. هم‌چنین این گستردگی موضوعی و مفهومی نمی‌تواند به توصیف، تبیین و پیش‌بینی همه‌ی مسائل پدیدآمده در ذیل نظریه‌ی آمریکایی منجر شود که این نیز مغایر با مفهوم نظریه است.^۱ در پژوهش‌های نظریه‌ی آمریکایی مهم نیست که چه چیزی با چه چیزی مقایسه می‌شود و معیار مقایسه چیست؛ فقط کافی است تشابهی هرچند سطحی پیدا کرد، در نظریه‌ی آمریکایی راه برای پژوهش‌های دیمی گشوده شده است (نوشیروانی: ۱۳۸۹: ۴۶).

در مجموع از رهگذر مقایسه‌ی دو نظریه‌ی آمریکایی و فرانسوی ادبیات تطبیقی می‌توان گفت که اشکالات نظریه‌ی آمریکایی برای پژوهش‌های تأثیر قرآن و حدیث بر ادبیات فارسی کمتر است؛ چرا که در این نظریه بیش از آن که خالق اثر ادبی مهم باشد خود اثر ادبی دارای اهمیت است؛ دیگر آن که اختلاف زبانی در این نظریه به عنوان اصل پژوهش تطبیقی تلقی نمی‌شود و سوم رویکرد نظریه‌ی آمریکایی تاریخی نیست.

نتیجه‌گیری

قرآن و حدیث دو منبع اصلی تأثیرگذار بر ادبیات فارسی است که می‌توان این تأثیرگذاری را بر بنیان نظریه‌های فرانسوی و آمریکایی ادبیات تطبیقی بررسی کرد. در این راستا هفت حوزه‌ی اصلی پژوهشی نظریه‌ی فرانسوی ادبیات تطبیقی شامل تأثیر یک اثر بر اثر دیگر، تصویرشناصی، تأثیر یک منبع مشترک بر

^۱ درباره‌ی نظریه و ویژگی‌های نیز ر.ک: (گری ۸-۵): (پویر ۴۷)؛ (فرهنگی ۵۰-۴۹).

دو اثر، تأثیر یک جریان مشترک فکری بر دو ادبیات، تأثیر موضوعی یک ادبیات بر ادبیات دیگر، تأثیر انواع ادبی، ترجمه‌پژوهی دارای قابلیت‌های گسترده‌ای در پژوهش‌های تأثیر قرآن و حدیث بر ادب فارسی دارد. در عین حال بر اساس دو بنیان ارتباط تاریخی و اختلاف زبانی نظریه‌ی فرانسوی در این عرصه‌ی پژوهشی اشکالاتی وارد می‌شود که بی‌معنا بودن ارتباط تاریخی میان قرآن و آثار پیش از آن، بنیادین بودن تفاوت زبانی و فرابشری بودن خالق قرآن از جمله‌ی آن‌هاست. در مقایسه‌ی با نظریه‌ی فرانسوی نظریه‌ی آمریکایی کارایی بیش‌تری در این عرصه‌ی پژوهشی دارد؛ چراکه اختلاف زبانی را نادیده می‌انگارد و با توجه به تأثیر عمیق و گسترده‌ی انواع علوم قرآنی بر ادبیات فارسی این سطح از موضوعات نیز قابلیت بررسی و پژوهش را پیدا می‌کنند؛ هرچند اشکالاتی که بر نظریه‌ی آمریکایی نسبت به نظریه‌ی فرانسوی وارد است هم‌چنان پابرجاست؛ همچون نداشتن روش معین پژوهشی و مشخص نبودن مرزهای نظریه‌ی آمریکایی ادبیات تطبیقی و پژوهش‌های بینارشته‌ای.

منابع

- امین، سید محسن. *أعيان الشيعة*. ج. ۱. بيروت: دار التعارف للمطبوعات. ۱۴۰۶.
- انوشیروانی، علي رضا. «آسیب‌شناسی ادبیات تطبیقی در ایران». *مجله‌ی ادبیات تطبیقی*. شماره ۲ (۱۳۸۹): ۵۵-۳۲.
- انوشیروانی، علي رضا. «ادبیات تطبیقی و ترجمه‌پژوهی». *مجله‌ی ادبیات تطبیقی*. شماره ۵ (۱۳۹۱): ۷-۲۵.
- پوپر، کارل ریموند. *منطق اکتشاف علمی*. ترجمه‌ی سید حسین کمالی. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی. ۱۳۷۰.
- جامی، عبدالرحمن بن احمد. *هفت اورنگ*. به تصحیح جایلقا دادعلیشاه و همکاران. تهران: دفتر نشر میراث مکتب. ۱۳۷۸.
- حافظ، شمس الدین محمد. *ديوان حافظ*. به اهتمام محمد قزوینی و قاسم غنی. تهران: چاپ‌خانه مجلس. ۱۳۲۰.
- حکیم، محمدياfer. *علوم القرآن*. قم: مجمع الفکر الإسلامي. ۱۴۱۹.
- حیرت سجادی، عبدالحمید. *گریده‌ای از تأثیر قرآن بر نظام فارسی*. تهران: انتشارات امیر کبیر. ۱۳۷۱.
- خاقانی، بدیل بن علی. *ديوان خاقانی شروانی*. تهران: انتشارات زوار. ۱۳۷۸.
- خرمشاهی، بهاء‌الدین. *حافظنامه*. چاپ اول. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی و سروش. ۱۳۶۶.
- خرمشاهی، بهاء‌الدین؛ مختاری، سیامک. *قرآن و مثنوی (فرهنگ‌واره‌ی تأثیر آیات قرآن در ایات مثنوی)*. چاپ اول. تهران: انتشارات قطره. ۱۳۸۳.
- خزائلی، محمد. *شرح گلستان*. چاپ دهم. تهران: انتشارات فخر رازی. ۱۳۷۹.
- الخطيب، حسام. *آفاق الأدب المقارن عربياً و عالمياً*. دمشق: دار الفکر. ۱۹۹۹.
- درزی، قاسم. *قراملکی، فرامرز. روش‌شناسی مطالعات میان‌رشته‌ای قرآنی*. تهران: دانشگاه شهید بهشتی. ۱۳۹۹.
- راستگو، محمد. *تجلي قرآن و حدیث در شعر فارسی*. تهران: سمت. ۱۳۸۰.
- راشدمحصل، محمدرضا. *پرتوهایی از قرآن و حدیث در ادب فارسی*. مشهد: شرکت بهنشر. ۱۳۸۰.
- زرین‌کوب، عبدالحسین. *نقش برآب*. تهران: انتشارات سخن. ۱۳۸۱.
- زمانی، کریم. *شرح جامع مثنوی معنوی*. ۷ جلد، چاپ چهل و سوم. تهران: انتشارات اطلاعات. ۱۳۹۳.
- ژون، سیمون. *ادبیات عمومی و ادبیات تطبیقی (رساله‌ی راهبردی)*. ترجمه‌ی حسن فروغی. چاپ اول. تهران: انتشارات سمت. ۱۳۹۰.
- ساجدي، طهمورث. *از ادبیات تطبیقی تا نقد ادبی (مجموعه مقالات)*. چاپ اول. تهران: انتشارات امیر کبیر. ۱۳۸۶.

- سالمُن پراور، زیگبرت. درآمدی بر مطالعات ادبی تطبیقی. چاپ اول. تهران: انتشارات سمت. ۱۳۹۳.
- سیوطی، جلال الدین. الإنقان فی علوم القرآن. ترجمه سید مهدی حائری قزوینی. چاپ دوم. تهران: انتشارات امیر کبیر. ۱۳۷۶.
- شورل، ایو. ادبیات تطبیقی. ترجمه طهمورث ساجدی. چاپ دوم. تهران: انتشارات امیرکبیر. ۱۳۸۹.
- عبد، عبده. ادبیات تطبیقی؛ چالش‌ها و افق‌های فرارو. ترجمه تورج زینی‌وند و همکاران. کرمانشاه: دانشگاه رازی. ۱۴۰۱.
- عربی، فرشاد. «تجّالی قرآن و حدیث در گلشن راز شیخ محمود شبستری (بررسی شواهدی از اقتباس، تضمین و تلمیح)». *فصلنامه‌ی علمی-پژوهشی عرفانیات در ادب فارسی*. شماره ۵ (۱۳۸۹): ۹۳-۱۰۶.
- عطار، محمد بن ابراهیم. دیوان عطار، به تصحیح سعید نفیسی. چاپ سوم. تهران: انتشارات سنایی. ۱۳۳۹.
- غنیمی هلال، محمد. ادبیات تطبیقی (تاریخ و تحول، اثرباری و اثرگذاری فرهنگ و ادب اسلامی). ترجمه‌ی سید مرتضی آیت‌الله زاده شیرازی. تهران: انتشارات امیر کبیر. ۱۳۷۳.
- فرامرز قراملکی، احمد. *روش‌شناسی مطالعات دینی*. چاپ اول. مشهد: دانشگاه علوم رضوی. ۱۳۸۵.
- فروزانفر، بدیع‌الزمان. شرح مثنوی شریف. تهران: انتشارات روزار. ۱۳۶۱.
- فرهنگی، علی اکبر؛ صفرزاده، حسین. *روش‌های تحقیق در علوم انسانی*. تهران: انتشارات پویش. ۱۳۸۵.
- قبادیانی، ناصر خسرو. دیوان اشعار. تصحیح مجتبی مینوی، مهدی محقق. چاپ پنجم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران. ۱۳۷۸.
- قبلو، احسان. «حوزه‌هایی پژوهش تطبیقی در مثنوی مولانا»، *الدراسات الأدبية*، الرقم ۶۹، ۶۸، ۶۷ (۲۰۰۹): ۳۱۷-۳۴۲.
- قبلو، احسان. «بررسی کارکردهای نمادین رومیان در مثنوی مولوی». *محله‌ی مولانا پژوهی*. مؤسسه‌ی حکمت و فلسفه‌ی ایران. شماره‌ی ۱ (۱۳۸۹): ۹۷-۱۱۰.
- قیمی، عباس. *سفينة البحار*. طباعة السابعة. تهران: دار الأسوة للطباعة والنشر. ۱۳۹۲.
- گوبارد، ام. اف. ادبیات تطبیقی. ترجمه‌ی علی اکبر خان محمدی. تهران: انتشارات پارشگ. ۱۳۷۴.
- لاهوری، اقبال. *کلیات اقبال*. با مقدمه احمد سروش. تهران: انتشارات سنایی. ۱۳۴۳.
- مجلسی، محمد باقر. *بحار الانوار*. ج ۱۰۲، بیروت: موسسه‌ی الوفاء. ۱۴۰۴.
- مولوی، جلال الدین. *مثنوی معنوی*. ج ۲. تصحیح رینولد الین نیکلسون. چاپ اول. تهران: انتشارات طالیه. ۱۳۷۸.
- میرزا محمد، علیرضا. *قرآن در مثنوی*. جلد دوم (دفتر اول). تهران: انتشارات پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. ۱۳۸۶.
- نامور مطلق، بهمن. «درآمدی بر تصویرشناسی (معرفی یک روش نقد ادبی و هنری در ادبیات تطبیقی)». *فصلنامه مطالعات تطبیقی*. شماره ۱۲ (۱۳۸۸): ۱۱۹-۱۳۸.
- ندا، طه. ادبیات تطبیقی. مترجم هادی نظری منظم. چاپ اول. تهران: انتشارات نی. ۱۳۸۳.
- ولک، رنه؛ وارن، آوستن. *نظریه‌ی ادبیات*. ترجمه‌ی ضیا موحد و پرویز مهاجر. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی. ۱۳۸۲.
- ولک، رنه. «بحران ادبیات تطبیقی». ترجمه‌ی سعید ارباب شیرانی. *محله‌ی ادبیات تطبیقی*. شماره ۲ (۱۳۸۶): ۸۵-۹۸.
- ولک، رنه. «روایت رنه ولک از ادبیات تطبیقی». ترجمه‌ی سعید رفیعی خضری. تهران: نشر چشم. ۱۳۹۸.

Gray, David E. *Doing Research in the Real World*. London : SAGE publication. 2004.

Remak, Henry H.H. "Comparative Literature: Its Definition and Function", in: *Comparative literature: Method and Perspective*. Edited by Newton B. Stalknecht and Horst Fernz, U.S.A : Arcturus Books.(1973)pp:3-37.

COPYRIGHTS

© 2024 by the authors. Licensee Islamic Azad University Jiroft Branch. This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

ارجاع: رادمرد عبدالله، قبول احسان، نسبت‌سنجی پژوهش‌های قرآن و حدیث با ادبیات فارسی از منظر ادبیات تطبیقی،
فصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره ۱۸، شماره ۷۰، بهار ۱۴۰۳، صفحات ۱۶۵-۱۴۷.

